

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a JUDr. Jaromíra Klepše ve věci

žalobce: **J. M.**

proti

žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MHMP 743363/2025 ze 17. 7. 2025

takto:

- I. Žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** z účtu Městského soudu v Praze do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení zaplacený soudní poplatek ve výši 4 000 Kč.
- IV. Žalobce nechť soudu do pěti dnů od doručení tohoto usnesení **sdělí číslo bankovního účtu**, na který mu má být vrácen soudní poplatek, anebo sdělí adresu, na kterou mu má být vrácen poštovní poukázkou.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou 22. 7. 2025 domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil usnesení Úřadu městské části Praha 18 z 16. 6. 2025 o zamítnutí žalobcovy námitky podjatosti úřední osoby Mgr. K. S. Žalovaný neshledal žádné důvody svědčící podjatosti této úřední osoby: nemá na věci (výsledku řízení) žádný osobní zájem a jednala v souladu s příslušnými právními předpisy.
2. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, jelikož žalovaný opomněl, že podjatost úřední osoby zakládá jakákoli objektivní pochybnost o její nestrannosti a nelze ji zaměňovat za osobní zájem na věci. Mgr. S. přitom jednostranně převzala tvrzení protistrany, která účelově dezinterpretovala a zmanipulovala výroky žalobce tak, aby vzbuzovaly dojem, že jde o přestupek. Žalobce nedostal žádnou možnost uvést pravou interpretaci svých vlastních výroků, vyjádřit se ke spisu, zpochybnit podvržené nebo zmanipulované pasáže či předložit vlastní důkazy. Tímto postupem Mgr. S. vytvořila objektivní pochybnost o své nepodjatosti ve smyslu § 14 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Současně s podáním žaloby navrhl žalobce nařízení předběžného opatření.
3. Soud nejprve zkoumal, zda jsou splněny podmínky soudního řízení, mimo jiné, zda je rozhodnutí o námitce podjatosti rozhodnutím samostatně přezkoumatelným ve správním soudnictví.
4. Touto otázkou se správní soudy zabývaly opakovaně a setrvale judikují, že tomu tak není.

5. Podle § 70 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále „s. ř. s.“), platí, že ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.
6. Nejvyšší správní soud (dále „NSS“) již v rozsudku 3 Afs 20/2003, č. 114/2004 Sb. NSS z 15. 10. 2003 naznal, že „rozhodnutí správce daně o vyloučení pracovníka je rozhodnutím, kterým se pouze upravuje vedení řízení [§ 70 písm. c) s. ř. s.] a které není přezkoumatelné samostatnou žalobou ve správním soudnictví. Musí proto předcházet rozhodnutí o věci samé, aby případné vady daňového řízení způsobené nesprávnou aplikací § 26 zákona ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, bylo možno namítat v řízení o žalobě proti meritornímu rozhodnutí.“
7. Právě řečené je třeba plně vztáhnout i na námitku podjatosti uplatněnou ve správním řízení. Jak totiž vyložil NSS v rozsudku 4 As 46/2007 z 11. 10. 2007, „otázka podjatosti je s to předurčit výrazným způsobem výsledek řízení s ohledem na řešení věci samé. To ovšem nic nemění na tom, že řízení o námitce podjatosti vůči pracovníku (či pracovníkům) správního orgánu je řešením procesní otázky, tj. relativně samostatným řízením odvozujičím svůj smysl a účel od projednání věci samé. Řízení dle ustanovení § 9 - § 13 správního řádu je řízením, v němž se vydávalo podle správního řádu samostatné procesní rozhodnutí, a to před vydáním meritorního rozhodnutí ve věci či zastavením řízení. To samo o sobě ovšem neznamená, že se jednalo o rozhodnutí, vůči němuž mohla být samostatně podána žaloba. Z povahy věci plyne, že procesní rozhodnutí vydané správním orgánem je možné napadnout až spolu s meritorním rozhodnutím ve věci, kde může být případně shledána vada řízení spočívající v nesprávném posouzení námitky podjatosti, nevydání samostatného rozhodnutí o nevyloučení pracovníků správního orgánu, jejichž nepodjatost byla zpochybněna, apod. Rozhodnutí o námitce podjatosti je tedy rozhodnutím, jímž se upravuje vedení řízení, a které je v souladu s ustanovením § 70 písm. c) s. ř. s. ze samostatného soudního přezkumu vyloučeno. Tento výkladový závěr je správný tím spíše, že proti tomuto rozhodnutí podle ustanovení § 12 odst. 2 správního řádu nebylo možné podat ani samostatné odvolání ve správním řízení, což potvrzuje právní názor městského soudu, že napadené rozhodnutí je ze samostatného soudního přezkumu vyloučeno a žalobu bylo třeba z důvodu nepřijatnosti podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítnout.“ Tyto závěry pak NSS mnohokrát potvrdil, v poslední době jde o rozsudky 8 As 254/2021 z 25. 5. 2023 či 3 As 175/2024 z 15. 5. 2025.
8. Soud proto shledal, že napadeným rozhodnutím správní orgán toliko upravil vedení řízení. Veškeré výhrady vůči postupu správního orgánu, včetně těch poukazujících na údajné porušení práva vyjádřit se k provedeným důkazům i k podstatě projednávaného přestupku, a nakonec i námitku podjatosti odpovědné úřední osoby, bude moci žalobce uplatnit v oparném prostředku proti případnému rozhodnutí ve věci samé, ať už v odvolání nebo později i správní žalobě.
9. Vzhledem k výše uvedenému soud žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) a § 70 písm. c) s. ř. s. jako nepřijatnou.
10. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s., podle níž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže žaloba byla odmítnuta.
11. Soud zároveň rozhodl o vrácení soudního poplatku, který žalobce zaplatil za podání žaloby (3 000 Kč) a za návrh na nařízení předběžného opatření, o němž soud nerozhodoval (1 000 Kč), postupem dle § 10 odst. 3 poslední věty zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, jenž stanoví, že byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Soudní poplatek bude žalobci vrácen do 30 dnů od právní

moci tohoto usnesení (§ 10a zákona o soudních poplatcích) na bankovní účet, z něž byl zaplacen, pakliže žalobce ve stanovené lhůtě nesdělí soudu za tímto účelem číslo jiného bankovního účtu nebo nepožádá o vrácení soudního poplatku poštovní poukázkou.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz v rámečku Rychlé odkazy – Úhrada soudních poplatků.

Praha 21. srpna 2025

JUDr. Ing. Viera Horčicová
předsedkyně senátu